

ganisationers Formaal maatte være at opmuntre og indbyrdes vejlede deres Medlemmer til at dyrke deres Jord godt, og den højtærede Minister bad saaledes Husmændene om at blive ved deres Læst. Den højtærede Landbrugsminister afviste enhver Tanke om, at Husmandsorganisationerne skulde have en fremtrædende social-politisk Opgave, og han kom derved i en meget bestemt Modsætning til sin Navnefælle, det ærede Medlem fra Sæby (Anders Nielsen), som viste sig at have et ganske anderledes tidssvarende Syn paa Husmandsorganisationernes betydningsfulde social-politiske Opgave. Det ærede Medlem fra Sæby sammenlignede træffende Husmandsbevægelsen med Bondevennebevægelsen fra Fyrrerne, paaviste, at den er en Udløber og en Fortsætter af denne Bevægelse, at den tilsigter en social Rejsning akkurat som denne. Det er aabenbart, at denne Bevægelse viser et tydeligt Slægtskab med Bondevennebevægelsen fra Fyrrerne og derefter, og vi skulle, eftersom den fortsætter sig og dens Virkninger komme for Dagen, erfare, hvorledes den ogsaa i disse komme til at ligne det Forløb, som Bondevennebevægelsen fik. Men det vil ganske sikkert gøre et meget mærkeligt Indtryk ude i Landet, at den Mand, som ved sin Udnævnelse til Minister blev proklameret som den første Husmandsminister i Danmark, stiller sig i Folketinget paa højre Fløj, hvad angaar Betragtningen af Husmandsorganisationernes Opgave og naturlige Adkomst til at tale med om Tingene i vort Samfund. Det vil sikkert gøre et meget mærkeligt Indtryk, at netop Husmanden skulde til Ministerpladsen, for at denne Betragtning kunde blive fremsat med saa afgjort Styrke, som den højtærede Minister gjorde det forleden Dag. Den højtærede Landbrugsministers Forgænger forstod ganske sikkert ikke fuldt ud Rækkevidden af Husmandsbevægelsen og stod heller ikke i alle Maader forstaaende overfor den, men jeg mindes dog ikke nogen Lejlighed, hvor han saa skarpt har afvist Husmandsorganisationernes social-politiske Opgave og deres Ret til at være medbestemmende ved de Forhold, vi her diskutere.

Det blev sagt som en Undskyldning for den højtærede Minister, at naar han ikke havde taget Hensyn til Husmændenes Krav, var det, fordi han ikke vidste Besked med disse Krav. Det var sagt under Form af en elskværdig Undskyldning. Det var dog aabenbart onskabsfuldt ment, thi det er neppe muligt at sige noget mere onskabsfuldt om den Mand, der ifølge sin

Stilling er mere pligtig til at vide Besked med alle disse Ting end vi andre, at han ikke ved det, som vi allesammen kende. Det kan være rigtigt nok, at disse Krav i den Form, hvori de nu foreligge, datere sig fra Midten af November Maaned, men de have været fremme i den offentlige Forhandling og have faaet en meget bestemt Form længe før den Tid. Nej, den højtærede Minister gav selv den Forklaring, som er autentisk, den nemlig, at Husmandsorganisationerne have ingen naturlig Opgave i dette Forhold. Overhovedet har jo Mottoet for Ministerens hele Virksomhed i dette Forhold øjensynlig været: saa lidt Forandring som muligt i dette Spørgsmaal, og derefter Henlæggelse af hele Sagen i saa lang Tid som muligt. Fra denne sidste Hensigt stammer den Bestemmelse i Loven, at den først skal revideres om 10 Aar, og fra den samme Hensigt stammer den højtærede Ministers Tanke om, at de Spørgsmaal, som netop ere brændende i denne Sag, kunne vi lægge til Side for at holde os til det bestaaende og de gamle Tanker, vi kende.

Jeg vil paa det bestemteste advare imod, at vi forpligte os ved en Bestemmelse her i Salen til først om 10 Aar at revidere den Lov, vi her behandle. Jeg beder ærede Medlemmer tænke paa, hvilken Fart og Bevægelse der er i dette Spørgsmaal, og hvor ganske urimeligt det under Hensyn hertil vilde være at putte det ned i Skuffen i 10 Aar og laase af for det. Jeg hører til dem, der mene, at Revisionen snarere skulde finde Sted om 3 Aar end om 5 Aar, og jeg er paa dette Punkt i Overensstemmelse med de Fordringer og Ønsker, som Husmændene selv have fremsat.

Det Medlem her i Salen, der staar den ærede Minister nærmest i denne Sag, og som paa de fleste Punkter har paataget sig at føre Forsvaret for ham, er det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen), og det ærede Medlem har efter sin Sædvane gjort det gennem en uhyre Mængde Tal. Jeg har den Opfattelse, at det ærede Medlem med alle disse Tal søger at virke paa Tinget som en Art Medicin- og Troldmand, der sidder inde med en Viden og en Indsigt i denne hemmelige Kunst, som giver hans Ord en ganske særlig autoritativ Vægt, saaledes at det for almindelige Lægfolk, for dem, der efter det ærede Medlems egen Udtalelse benævnes Fuskere, skulde blive umuligt at tale med i disse Materier.

Jeg vil sige om de Gennemsnitstal,